

Press- och informationsavdelningen

PRESSMEDDELANDE NR 56/03

3 juli 2003

Domstolens dom i mÅl C-156/01

*R. P. van der Duin mot Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen och
Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen mot T.W. van Wegberg-van
Brederode*

**PENSIONÄRER SOM HAR VALT ATT BOSÄTTA SIG I EN ANNAN
MEDLEMSSTAT ÄN DERAS URSPRUNGSSTAT SKALL, FÖR ATT KUNNA
ERHÅLLA MEDICINSK VÅRD I EN ANNAN MEDLEMSSTAT, BEGÄRA
FÖRHANDSTILLSTÄND FRÅN DEN SJUKFÖRSÄKRINGSKASSA SOM DE ÄR
ANSLUTNA TILL I BOSÄTTNINGSTATEN**

*Denna princip tillämpas även på pensionärer som erhåller medicinsk vård i den
medlemsstat som svarar för deras pension.*

R.P. van der Duin lämnade Nederländerna år 1989 för att bosätta sig i Frankrike och han registrerades vid den lokala sjukförsäkringskassan. Han erhölet invaliditetsersättning från den behöriga nederländska myndigheten. Efter att ha blivit allvarligt skadad vårdades R. P. van der Duin under cirka ett år i Frankrike. Därefter genomgick han vid universitetssjukhuset i Rotterdam (Nederländerna) en behandling för posttraumatisk dystrofi i högra handen.

T.W. van Wegberg-van Brederode Å sin sida lämnade Nederländerna i mars år 1995 för att bosätta sig i Spanien med sin make, som erhölet pension från behöriga nederländska institutioner. De registrerade sig vid den spanska sjukförsäkringskassan. T.W. Wegberg-van Brederode begav sig, efter utlåtande från en spansk läkare som ordinerade ett medicinskt ingrepp, till Nederländerna för att där genomgå operationen.

ANOZ Zorgverzekeringen avlog i egenskap av nederländsk sjukförsäkringskassa begäran om kostnadsersättning från de båda nederländska sjukhusen, trots att blankett E 111 hade utfärdats av såväl den franska som den spanska lokala sjukförsäkringskassan. Den ifrågavarande våarden uppfyllde nämligen inte kraven som uppställs i

gemenskapsförordningen om social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom . I föreliggande fall borde nämligen de berörda personerna ha tilldelats blankett E 112, vilket krävs när en försäkrad person vill ha tillstånd att bege sig till en annan medlemsstat för att där erhålla medicinsk vård. Sjukförsäkringskassorna i bosättningsstaterna vägrade dock att utfärda sådana blanketter retroaktivt. R.P. van der Duin och T.W. van Wegberg-van Brederode väckte talan vid de nederländska domstolarna mot ANOZ Zorgverzekeringens vägran att överta betalningsansvaret.

Centrale Raad van Beroep frågade EG-domstolen vilken medlemsstat som skall stå för kostnaderna för medicinsk vård, och vilken sjukförsäkringskassa som är behörig att meddela förhandstillstånd i en sådan situation.

EG-domstolen slår fast att när en pensionär och dennes familjemedlemmar en gång väl **har registrerats vid den behöriga institutionen på bosättningsorten**, har dessa i enlighet med gemenskapslagstiftningen rätt till vårdförmåner från denna sjukförsäkringskassa på samma sätt som alla pensionärer som är bosatta inom denna medlemsstats territorium.

Av detta följer att den institution som är behörig att ge dessa socialförsäkrade personer tillstånd att bege sig till en annan medlemsstat, däribland även den medlemsstat som svarar för pensionen, för att där erhålla vårdförmåner på de villkor som föreskrivs i gemenskapsförordningen, är institutionen på de berörda personernas bostadsort. Den institutionen är den som är bäst skickad att kontrollera huruvida villkoren för att meddela förhandstillstånd verkligen är uppfyllda.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia, vilken inte är bindande för domstolen.

Pressmeddelandet finns tillgängligt på samtliga officiella språk.

För domen i dess helhet, var vänlig se domstolens hemsida på Internet, www.curia.eu.int efter klockan 15 i dag.

*För ytterligare upplysningar var vänlig kontakta Christopher Fretwell
Tel. +352 43 03 33 55 Fax +352 43 03 27 31*

¹ Förordning nr 1408/71, i dess lydelse enligt förordning nr 2001/83 (EGT L 230, s. 6)